

MEHMET ALTAN TAZMİNAT DAVA DİLEKÇESİ

10 Eylül 2020

<https://expressioninterrupted.com/tr/uploader/uploader/mehmet-altan-tazminat-davasi-dilekcesi>

Sayın Mahkeme,

Malumunuz bu dava Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 141. Maddesine dayanılarak açılmış bir davadır. İlgili maddenin ilk fıkkı şöyle diyor: CMK m.141/1'e göre;

“(1) Suç soruşturması veya kovuşturması sırasında; a) Kanunlarda belirtilen koşullar dışında yakalanan, tutuklanan veya tutukluluğunun devamına karar verilen, Kişiler, maddi ve manevi her türlü zararlarını, Devletten isteyebilirler”.

Şimdi yüksek sesle sormak istiyorum, bu maddenin ‘maddi ve manevi ’zarar davasına konu ettiği bir kişinin ‘kanunlarda belirtilen koşullar dışında tutuklanması’ nasıl olur?

Gene soruyorum ‘kanunlarda belirtilen koşullar dışında bir kişinin nasıl tutukluluğunun devamına’ karar verilebilir?

Kanun belli ise, mahkeme üyesi veya üyeleri de ‘hukuk fakültesi mezunu’ ise bu nasıl olur, daha doğrusu olabilir mi?

Tutuklama, tutukluluğun devamı gibi bireyin özgürlük ve güvenliği ile ilgili hukuksal bir kısıtlamanın şartları, uygulaması çok yerleşiktir, bu tür kararlarda “istemeyerek kolun çarptı” al-dırmazlığıyla bir yanlış yapılabilir mi?

Üstelik evrensel hukuk, bireyin özgürlüğünü, yaşam hakkı gibi kutsal saymıştır.

Tutuklamanın hangi şartlarda olacağı Anayasa'nın 19 maddesinde de tanımlanmıştır. Anayasa ve yasalarda tutuklama veya tutuklamanın şartları çok açık iken bunun tersine bir yanlışlık mümkün müdür?

Bir insanın tutukluluğunun devamına yanlışlıkla karar verilmesi olabilir mi? Hukuk'a, yasalara, geleneklere ve meslek onuruna ihanet edilmiyor ise böyle bir hata çok çok zordur. Benim tutuklanmam da 22 ay boyunca tutukluluğumun devamı da hiç mümkün değildi. Bunun mümkün olmadığı da hem Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu Hem AİHM hem de Yargıtay 16. Ceza

Dairesi'nin oy birliği ile aldığı kararlarla ortaya çıktı. Benim hayatımı yok etmek, beni lekelemek ve ömrümü çalmak isteyen bu sürecin arkasındaki adı, sanı, kimliği ve kişiliği malum zevat bu süreçte bazı şeyleri hiç duymak istemedi. Ama en çok duymak istemedikleri de yargılamamı yapan 26. Ağır Ceza Mahkemesi'nin artık hüküm kurmak üzere duruşmayı ertelediği bir dönemde, dosyanın tüm delillerini inceleyen Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu'nun verdiği üç ihlal kararı idi.

Anayasa Mahkemesi, dosya tekemmül etmiş, iddia makamı esas hakkındaki mütalaasını da sunmuş iken, tam bu süreçte, mahkemenin hüküm kurmasından evvel dosyanın en son hali üzerinden üç ayrı anayasal hakkımın ihlal edildiğine karar verdi. Tutuklamayı bırakın gözaltına dahi alınmayacağımı, makul şüpheyi haklı kılacak bir delil bulunmadığını, silahlı terör örgütünün amacı doğrultusunda hareket ettiğime ilişkin kanaat oluşturmasını sağlayacak somut olguların bulunmadığına karar verdi. Tüm dava sürecinin yok hükmünde olduğu ortaya çıktı. Bu kararın bağlayıcı ve kesin bir karar olmasına karşın 26. Ağır Ceza Mahkemesi, Başkanı Kemal Selçuk Yalçın ile üye hâkim Mehmet Akif Ayaz'ın oy çokluğu görüşü ile direndi. Mahkeme beni tahliye etmediği gibi bir de oy birliği ile ağırlaştırılmış müebbet hapse mahkûm etti. Mahkeme başkanı ve bir üyesi defalarca Anayasa'ya direnmekten çekinmediler. Bu ısrar, bu yoğun anayasaya direnme, hukuka direnme ısrarı ve bu ısrarla bir kişinin özgürlüğünün gasbında özel bir 4 kasıt vardır. Hukuku bilmeme, yanlış yorumlama gibi bir nedenle hareket edilmiş olunduğu düşünülemez.

Aynı şey AİHM kararı için de geçerlidir. Hatta AİHM kararını vermeden önce hükümete “elinizde dosya dışında bir belge var mı” diye de sordu. Hukuk adına görev yaptığını iddia edenler bu durum karşısında kulaklarının üzerine yattı. “Hukukun üstünlüğu, hukuk devleti, maddi gerçeği aramak”, kısacası hukuk fakültelerine, yargı sistemine çok şüpheyi baktım...

Bunu anımsatıyorum çünkü Anayasal suç işlenerek benim zorla hapis yatırılıp çok ağır kayıplara uğratılmam kasten planlandı ve icra edildi. Ne yazık ki soruşturma savcısı Can Tuncay, tutuklayan sulh ceza hakimi Selami Yılmaz, tutuklamayı otomatik uzatan diğerleri ve yargılıyormuş gibi yapan, Anayasa Mahkemesi Genel Kurul Kararına karşın ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası veren 26 Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Kemal Selçuk Yalçın, Mehmet Akif Ayaz ve Recep Kurt, 5 ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasını onayan İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesi heyeti Başkan Taner Akıncı, üye Cafer Ay, üye İrfan Şancı hukuka kast ederek hareket etti. Bunun üzerine basa basa çok net ifade ediyorum çünkü Anayasa Mahkemesi 2018/2620 başvuru nosu ile 09.01.2020 tarihinde, benim tahliye edilmeyerek ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına mahkûm edilmemi ikinci bir hak ihlali kabul etti. Az evvel sözünü ettiğim ilk kararda ise, Anayasa'nın 19/3, 26 ve 28 maddelerinin yok sayılarak tutuklandığımı,

kısacası devletin suç işlediği için zarara uğratıldığımı genel kurul kararıyla hüküm altına aldı. Anayasa Mahkemesinin ikinci ihlal kararı da ilk üç ihlal kararına rağmen beni anayasal suç işleyerek hapisanede zorla tutan ve Anayasa'nın 153. Maddesini yok sayan İstanbul 26. Ağır Ceza Mahkemesinin Başkanı Kemal Selçuk Yalçın ve üye Mehmet Akif Ayaz ile 27 Ağır Ceza Mahkemesinin Başkanı Abdurrahman Orkun Dağ ile üye Seval Alaçam isimli dört hakiminin suç işlediğini saptadı. 6 Anayasa çiğnenerek tutuklanan, en yüksek mahkeme kararı ile bu gerçek ortaya çıktıktan sonra yeniden anayasa yok sayılarak özgürlüğü hançerlenen birinin uğradığı bu durumu 'iyi niyetli bir cehalet ya da hata' olarak yorumlamak mümkün mü? Olmadığını Anayasa Mahkemesi, iki ayrı ihlal kararı ile söylüyor. AİHM söylüyor. Yargıtay söylüyor.

Birisi anayasadaki şartlara uymadan tutuklar, diğer sulh ceza hakimleri tutukluluğu anayasadaki şartlara hiç aldırmadan devam ettirir, ceza mahkemeleri anayasa mahkemesi kararını uygulamaz, üstüne üstlük bir de ağırlaştırılmış müebbetle mahkûm ederse, sonunda da dava beraatle biterse, kovuşturma ve soruşturma süreci hukuksal ve masum olarak değerlendirilebilir mi? 'Hayatınızı alt üst eden, iki senenizi kezzaplayan bir hata olmuş' denilebilir mi?

Yaşadıklarım insan hayatına kasteden bir skandaldır. Ve maalesef yargı içindeki bir avuç insan tarafından taammüden ifa edilmiştir.

Sayın Başkan, Sayın Mahkeme,

Bunun nasıl planlı, programlı bir lekeleme ve yaşamı imha etme harekâtı olduğuna dair birkaç örnek vereceğim. Bakın önce size üçte biri yok olmuş, on yıl önce tedavülden kalkmış bir dolar gösteriyorum... Çok eski seyahatlerden kalmış ve ıskartaya çıktığı için bir cüzdanda unutulmuş bir dolar... Evimi basan polis parmağı ile bu bir doların kopuk kısmını kapattı ve videoya aldı... Soruşturmanın gizliliği onuruna tevdi edilmiş 35 yaşındaki savcı da o polisin çektiği videoyu anında 8 yandaş basına dağıtarak 'evimde bir dolar' bulunduğunu, ilan etti. Kaldı ki Anayasa ve Ceza Yasasına göre de evde 1 dolar bulundurmamak suç değil, anayasanın 2 maddesine göre de suç olarak tanımlanmamış durumlardan dolayı insanlar suçlanamaz. Kendi anayasasını yok sayan bir yargı, şüpheli hale düşürülmek istenen vatandaşa kumpas kuran polis, savcılık yerine düşmanlık eden yargı mensubu, hangisini anlatayım. Böyle bir şey olur mu?

Size tutuklandığım günün ertesindeki gazeteleri de getirdim. Evimde 'çok sayıda Fetullah Gülen kasetleri ve kitapları bulunduğu' yazdırılmış. Bu da evden alınanların zaptı. Bunu da getirdim. Hani bu iddiaya ait delil, yok, çünkü hayasız bir algı operasyonu. Savcılık bir hukuk devletinde böyle mi çalışır, savcı yaptığının bal gibi suç olduğunu, tam bir ahlaksızlık örneği olduğunu bilmiyor mu? Tabii ki biliyor ve zaten de bunun için yapıyor. 9 Lekelenmeme hakkını,

suç şüphesi nedeniyle hakkında soruşturma veya kovuşturma yürütülen kişinin bu işlemlerden dolayı şeref ve haysiyetinin zarar görmemesi, toplum içindeki saygınlığının zedelenmemesi, hakkında henüz kesin hüküm verilmemiş kişinin masumiyetine zarar verecek, kişiyi toplum nezdinde mahkûm edecek her türlü söz, yayın, haber gibi davranışlardan kaçınma olarak tanımlayabiliriz. Bu sürecin başlangıcı da tam lekelemek için başlatıldı ve öyle sürdürüldü. Şimdi böyle bir örgütlü kötülük, zulüm nasıl tazmin edilebilir, edilebilir mi? Mümkün değil. Dilerim yapanların yanına kalmaz, hayat o görölmez ve şaşmaz adaletiyle rövanşı alır. Bir düşmanlık örneği daha vereyim. Ama vermeden önce garip bir rastlantıyı da hatırlatmak isterim.

Günü gününe tam dört yıl önce beni bugün gözaltına aldılar. Tazminat davasının benim ilk defa katıldığım duruşması da o günün yıl dönümüne denk geldi. Yaşamın böyle garip tesadüfleri var. Neyse bu parantezi kapayıp devam edeyim. Beni ne zaman gözaltına aldılar. Söylediğim gibi dört yıl önce bugün ,10 Eylül Cumartesi sabah altıya doğru. 10 Eylül Cumartesi, 12 günlük çok uzun bir bayram başlangıcının arifesi, savcı da tatile çıktı. Öyle bekledik.

Bir insanı İstanbul Emniyetinin garajında yaptırılmış ufacık bölmelerde 12 gün bekletmenin düşmanlıktan başka nasıl bir amacı olabilir? Eğer lütfeder dosyaya bakarsanız, göz altına alındığım gün bomboş bir dosya var. Tamamen keyfi bir göz altı. Savcı Can Tuncay bakıyor ki delil yok, akşama doğru delil uyduruyor. Göz altına alındığım tarihten 11 dört yıl önce gittiğim bir vakıftaki konferansım nedeniyle burayı gözetleyen o dönemin polislerinin tutanak tutmadığına dair emrindeki iki polise dört yıl sona tutanak tutturuyor, tutanağa kendi kanaatlerini yazıyorlar ve bunu delil sayıyor. Delil imal eden bir savcı. Böyle bir hukuk devleti olur mu? Neyle suçlandığımızı avukatlarımız öğrenemedi ama savcı Can Tuncay, Anadolu Ajansına duyurdu. Televizyonda ‘subliminal mesaj ile darbecilik’ yapmışız. Bildiğiniz gibi “Subliminal mesaj veya bilinçaltı mesaj, başka bir objenin içine gömülü olan bir işaret ya da mesajdır ve normal insan algısı limitlerinin altında kalmak, o anda fark edilmemek üzere tasarlanmıştır” ve daha çok reklamlarda kullanılır. Ceza Hukukunda böyle bir suç maddesi var mı, buna dayanarak insanlara zulmetmek “kanunlarda yazılı olmayan bir şekilde tutuklanmak” gibi fazla sıradan bir hatanın içine sokulabilir mi? 12 Öyle bir fiyasko oldu ki bir daha da ‘subliminal’ lafını duymadık... Aradan dört yıl geçti hani nerede o ‘subliminal’ lafı, böylesine bir gayri ciddilik olabilir mi?

Dahası var, beni sabaha karşı tutuklayan tek kişilik mahkemedeki hâkim Selami Yılmaz, savcı Can Tuncay’ın ‘subliminal’ kelimesinin anlamını bilmediğini söyledi ve anayasanın 19 maddesinin 3 fıkrasını yok sayarak yani anayasal suç işleyerek beni tutukladı. İnsanların özgürlüklerine, yaşamlarına, onur ve haysiyetlerine saldıran böyle ortamı altını çize çize birkaç örnekle hatırlatıyorum.

Sayın Başkan, Sayın Mahkeme,

Hatırlatıyorum, çünkü, bu tür tazminat davalarının çerçevesini çizen bir Yargıtay içtihadı var, aynen okuyorum: “Manevi tazminat davalarında hükmedilecek para, zarara uğrayanda manevi huzuru doğurmayı 13 gerçekleştirecek tazminata benzer bir fonksiyonu olan özgün bir nitelik taşır. Bir ceza olmadığı gibi, mamelek hukukuna ilişkin zararın karşılanması da amaç edinmemiştir. O halde, bu tazminatın sınırı onun amacına göre belirlenmelidir. Manevi tazminat davalarında, gelişmiş ülkelerde artık eski kalıplardan çıkılarak caydırıcılık unsuruna da ağırlık verilmektedir. Gelişen hukukta bu yaklaşım, kişilerin bedenine ve ruhuna karşı yöneltilen haksız eylemlerde veya taksirli davranışlarda tatmin duygusu yanında caydırıcılık uyandıran oranlarda manevi tazminat takdir edilmesi gereğini ortaya koymakta; kişi haklarının her şeyin önünde geldiğini önemle vurgulamaktadır.

Bu ilkeler gözetildiğinde; asıl olan insan yaşamıdır ve bunu hiçbir değer telafi etmesi olanaklı değildir. Burada amaçlanan sadece bir nebze olsun rahatlama duygusu vermek; öte yandan da zarar veren yanı da dikkat ve özen göstermek konusunda etkileyecek bir yaptırımla, caydırıcı olabilmektir. Aynı yaklaşımla, manevi tazminatın tatmin ve denkleştirme olmak üzere iki temel fonksiyonu bulunduğu kabul etmekteyiz. Manevi tazminatın ceza, tatmin veya önleme (caydırma) şeklinde temel amacı yoktur. Manevi tazminatın tatmin ve telafi fonksiyonu yanında, tamamlayıcı olarak cezalandırma (önleme) fonksiyonu söz konudur. Manevi zararın telafisi ve tazmininden fazla manevi tazminata hükmedilmesini sağlayarak, kişilik haklarına herkesin saygı duyulmasını sağlar. Kişilik değerlerine ağır saldırı halinde veya zarar verenin ağır kusuru halinde, manevi tazminatın cezalandırma amacı olayın özelliğine göre devreye girebilir.” Burada benim kişilik değerlerime çok ağır saldırı var ve bu planlanmış...

Vereceğiniz kararın bu içtihadındaki “caydırıcılık” vasfını yerine getirmesi, benim uğradığım çok ağır maddi kayıplardan çok daha önemli. Keşke caydırıcılık yerini bulsa da yargının içindeki kimileri kasıtlı bir şekilde hukuk devletini dinamitlemese, insanlara akıl almaz düşmanlıklar etmese...

Sayın Başkan, Sayın Mahkeme

Mahkeme sürecine bir yargılama demek mümkün değil. Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komiserine göre bu bir tiyatroydu. Şunu da ifade edeyim, ben devletin anayasayı yok sayması nedeniyle mağdur edildim. Hukuk devleti söz konusu olsaydı, hiçbir hükmü olmayan bir iddianamenin muhatabı olmayacaktım. Olmaması gereken bir iddianameye muhatap edildim, sanık durumuna düştüm, olmaması gereken bir şekilde suçlandım, o nedenle “beraat ettim” diyorum.

Normalde suçlu olan ben değil, beni suçlu gibi takdim etmek isteyen hukukla ilişkisini koparmış militan ve yeminli zihniyet. Bu nedenle mahkeme sürecini anlatıyor gibi bazı örnekler veriyorum. Örneğin, ben hangi maddeye göre yargıldım? TCK 309'a göre... TCK 309 ne diyor? TCK m.309/1'e göre; "Cebir ve şiddet kullanarak, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın öngördüğü düzeni ortadan kaldırmaya veya bu düzen yerine başka bir düzen getirmeye veya bu düzenin fiilen uygulanmasını önlemeye teşebbüs edenler ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile cezalandırılırlar". Cebir ve şiddet söz konusu mu, suçum yok ki, cebir ve şiddet nasıl olsun...

Oyun kurucu zevat neden bu maddeyi tercih ediyor? Çok vahim bir suçlama ile daha fazla lekelemek ve daha çok hapisanede tutabilmek için. Sonra kendi tertibi içinde boğuluyor ve "manevi cebir" diye olmayan bir suç uyduruyor ve Anayasa Mahkemesi Genel Kurul kararına rağmen beni ağırlaştırılmış müebbet mahkûm ediyor. Savunmaları dikkate almayan... "Sanık lehine" hiçbir delil toplamayan...

Başlangıçta oluşturulan senaryo doğruymuş gibi hep aynı iddianameyi her aşamada hiç dava süreci yürümemiş gibi tekrarlayan bezdirici bir garabet, mahkeme olamaz, yargılama olamaz... Mahkeme boyunca suçlamaya esas alınan programın her hafta yapıldığını, sezon finalinin de 14 Temmuz perşembeye rastladığını söyleyip durdum. En son aşamada dahi "darbeden bir gün önce" diye yazıldı, bu hukuk mu, kasaba politikası mı? Ayrıca yıllar yıllar önce verilen üç aylık ders parasının Bank Asya aracılığıyla ödenmiş olması, hesapta bu üç aylık ödeme dışında hiçbir hareket bulunmaması, bu süreçte rol alan 15-20 kişiye vız geldi. O kart, atmadığım eski 52 banka kartı ile birlikte öyle duruyordu. Karabatak gibi davanın bazı 18 aşamalarında ortaya çıktı, bazen kayboldu. Keyfe keder, algı operasyonuna uygun bir şekilde yüzüp durdu. Buna adil, dürüst, tarafsız bir yargılama denebilir mi?

Amaç ne? Devlet yargısı içindeki birtakım unsurlar tarafından lekelenme. Bir hukuk devletinde cemaatin devleti ele geçiremeyeceğini, geçirirse o parlamenter rejimin sonu olacağına dair onlarca yazımı mahkemelere sundum. Darbelerin Ekonomisi isimli kitabım vardır ve 2 Ekim 2012 tarihinde, Darbeleri Araştırma Komisyonunda akademisyen sıfatım ile bilgime başvuruldu, za-bitlara geçen ifadem darbe karşıtı görüşlerimin özetidir; "Bütün darbeler halka karşı yapılır. Bunu, solcular, Müslümanlar, sağcılar diye ayırdığınız vakit siyasi bir oyuna girersiniz ve darbelerden Türkiye'yi temizleyemezsiniz. Darbelerin hepsinin, onun için 27 Nisan'dan 28 Şubat'a kadar hepimizin yaşamış olmasına rağmen hiddet ve celalle soruşturulmaması izlenimi beni yoruyor. Bunu, Müslümanların mağdur olduğu, solcuların mağdur olduğu bilmem kimin mağdur olduğu... Bundan hep halk mağdur oluyor."

Eski dönem yazılarımdan iki tanesinden size birkaç cümle okumak istiyorum; 03.09.2010 tarihli yazımda; "Demokratik bir hukuk devletinde sivil dikta kurulabiliyorsa zaten o senin devletleşemediğini gösterir. Örneğin bir cemaat devleti ele geçirebiliyorsa o zaman devlet devlet değildir. Demokrasilerde anti demokratik eğilimlere karşı sistemin kendi reaksiyonunu koruması gereken refleksleri vardır. Devlet hiç kimsenin ele geçiremeyeceği büyük bir organizmadır. Askeri rejim olduğu vakit devlet ele geçmiyor da bir başkasının yönetimde etkinliği artınca mı ele geçiyor. Aslında devlet hiç kimsenin etkin olmadığı evrensel hukuk kuralları çerçevesinde etkin olmalıdır."

20.07.2014 tarihli röportajımda; 20 "Hiçbir derli toplu toplumda, yasama, yürütme, yargı, cemaat diye konuşulamaz. Cemaat, hukuk dışı işler yapıyorsa yakalarsın" Hepsinde kulaklarının üzerine yattılar. Bu nasıl bir hukuksal etik, anlamak mümkün değil. Dosyanın hiçbir aşamasında hatta gerekçeli kararda, savunmadan tek satır bulamazsınız, telefon rehberi kalınlığındadır ama başlangıcındaki iddianamenin aynıdır. Benim savunmalarımı yalnızca AYM Genel Kurulu dikkate aldı. Ama biz hala yargılandığımız yerlere mahkeme demeye devam ediyoruz... Böyle mahkeme olur mu?

Yargılama adı altında yaşananları daha da detaylandırmayacağım. Halbuki yaşadıklarım buna çok müsait. Belki durumu bütün belgeleriyle bir kitapta anlatırım. Ben şimdi nasıl İstiklal Mahkemelerinin zabıtlarını okurken ürperiyorsam, gelecek kuşaklar da bu dönemden haberdar olur.

Ancak şunu da söyleyeyim, İstanbul 26. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Kemal Selçuk Yalçın ve üye Mehmet Akif Ayaz ile İstanbul 27. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Abdurrahman Orkun Dağ ve üye Seval Alaçam, Anayasa'nın 153. maddesine rağmen, Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu kararını uygulamadılar ve başlangıçtan sakat bu zulüm döneminde beni zorla beş buçuk ay daha hapis yatırdılar. Bu düpedüz hürriyeti tahdittir. Tahdit suçu işlenmiş olmasına rağmen bir mahkeme başkanı Yargıtay'a atandı, diğeri de yerli yerinde duruyor, HSK da sadece seyrediyor. Ben de huzurunuzda hak aramaya çabalıyorum.

Anayasa Genel Kurulu kararından beş buçuk ay sonra hukuk haysiyeti olan İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 2 Ceza Dairesi Başkanı Kemal Aydın ve üye Veysel Yıldız'ın kararı ile anayasa hükmüne uyularak tahliye edildim. Maalesef tahliyeme karar veren hakimleri de sürdürdüler. Tahliye edilmişim ama imza koşulu ile. Haftalarca imza için polise gittim. AYM ve AİHM kararları ile suçsuz olduğum bilindiği halde. Anayasanın, AYM kararlarının kesin ve bağlayıcı olduğu emrine rağmen yaşadım ben bu hukuk görüntüsü altındaki zulümleri. Yerine yeni bir heyet atandı. Başkanı Taner Akıncı, üyeleri Cafer Ay ile İrfan Şancı olan heyet de Anayasa

Mahkemesi ve AİHM kararına rağmen, büyük bir soğukkanlılıkla beni bir kez daha “ağırlaştırılmış müebbet” mahkûm edebildi. Yargıtay 16. Ceza Dairesi beraatime hükmetti, dosya 26. Ağır Ceza Mahkemesine geldi. AYM kararı, AİHM kararı ve en son da Yargıtay’ın beraate hükmeden kararına karşı 26. Ağır Ceza Mahkemesinde bana karşı hukuku uygulamamakta ısrarcı olan heyet, Kemal Selçuk Yalçın, Mehmet Akif Ayaz, Recep Kurt oy birliği ile benim için “zorla getirilme kararı” verdi. Yasa maddesine gene açıkça aykırılık. Bunu da mı hata ile yaptılar? Ne diyeyim.

Hukukun ve yasanın bana uygulanması yasaktı anlaşılan. Az evvel okuduğum Yargıtay’ın manevi tazminat ile ilgili içtihadı, alacağınız kararlarla hukukun katledilmesinin, yargı maskesi altında insanlara kast edilmesinin önlenmesini istiyor. Umarım....

Sayın Başkan, Sayın Mahkeme,

Siyaseten hedef gösterildiğiniz bir ortamda, anayasa ve yasalara kimse pek uymadığı için defalarca bıçaklanıp duruyorsunuz. Buraya kadar daha ziyade gözaltımı, tutuklanma mı ve adına mecburen 'yargılama' diyeceğim süreci, bu sıradaki AYM Genel Kurul ve AİHM kararlarını, buna rağmen hemen bırakılmamamı, beraatimi ve bitmeyen çileleri özetledim. Ama arada Silivri’de 21 ay hapis yattığımı söylemedim. Zaten bu kadar açık bir şekilde yargının hukuku yok saymasının arkasındaki neden de hapis yatırıp, çile çektirmektir. Anayasa Mahkemesi'nin iki kez ihlal kararı vermesi bunun hata olmaktan çok uzak olduğunu zaten gösteriyor. Ama bir de bu arada KHK'lı oldum. Otuz yıldır hocalık yaptığım, 1993 yılından beri profesör olarak öğrenci yetiştirdiğim, kırk kitabı olan bir yazar olarak 29 Ekim 2016 tarihinde İstanbul Üniversitesi'nden apar topar ve anayasa çiğnenerek atıldım. Sebep, hiç delilsiz muhatap edildiğim savcılık soruşturması oldu. Bunu da hapishane hücrelerinde, televizyon seyrederken öğrendim.

Anayasa'nın 129 maddesi devlet memurlarının savunması alınmadan ihraç edilemeyeceğini güya teminat altına alıyor. Gene Anayasa'nın 130. maddesi YÖK dışında kimsenin öğretim üyelerinin işine son veremeyeceğini belirtir. KHK ihraçlarında ikisi de söz konusu edilmedi. Üstelik de 2019 Kasım ayında beraatim kesinleşmesine rağmen, halen KHK'lıyım. Bunlar olabilecek şeyler mi? Arz ettim, göz altına bile alınmamam gerekirken, ağırlaştırılmış müebbet cezasına kadar giden, hukuk devletinin olmadığını bir süreç sonunda kesinleşmiş bir beraat de işe yaramıyor.

Ben tazminat davası için huzurlarınızdayım ama çok ağır mağduriyetler devam ediyor. Örneğin, 7 bürokrattan oluşan bir OHAL Komisyonu var. Görevleri KHK kararlarının niteliğini incelemek. Tamamen siyasallaşmış, anayasadan ve hukuktan kopmuş, partizan bir ekip olduğunu ben

şahsen ispat edebilirim. Üyeleri aynı 12 Eylül darbecileri gibi kanun zırhıyla korunuyor. İcratları için dava açılmıyor. Bu rahatlıkla anayasayı paspas gibi çiğniyorlar. Dosyanın en son hali üzerinden verilmiş Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu kararını, Anayasa'nın 153. maddesini yok sayarak dinlemediler. Dava sürecini yani Yargıtay kararını da beklemediler ve benim KHK ile atılmamı doğal buldular. Hukuk devletinde böyle bir rezalet olabilir mi? 7 Bürokrat kendini en yüksek mahkemeden daha da yüksek ve hukuk tanımaz bir yere koyabiliyor. Ve buna dava açılması da yasak. Bunun neresi tazmin edilecek ki?

Beraate rağmen OHAL KOMİSYON kararı için idare mahkemesine gidiyorsunuz. Ben de gittim. Ankara 21. İdare Mahkemesi bekle ki karar versin. Beraatim kesinleşti ama Ankara 21. İdare Mahkemesi bir türlü karar vermiyor. Bu zulüm değil midir? OHAL Komisyonu anayasayı dinlemediği ve Yargıtay kararını beklemediği için, Ankara İdare Mahkemesi de bir türlü karar vermediği için üniversiteye dönemiyorsunuz, özlük haklarınızı alamıyorsunuz. İkramiyeniz ödenmiyor, maaşınız eksik veriliyor, yeşil pasaport yerine zar zor ve ancak 9 ay sonra 27 normal pasaport alabiliyorsunuz. Bakın iki pasaportu da huzurunuzda getirdim. Biri delik deşik. İrzına geçilmiş bir pasaport. Neden? Ben mi suç işledim? Yo, devlet anayasayı ihlal etti... Ama benim yeşil pasaportum idam edildi. Hukuk devleti...

Ayrıca beraat yeniden güvenlik soruşturmasından geçmenizi de engellemiyor. Kasımdan ağustos ayı sonuna kadar güvenlik soruşturması bekledim. Yurt dışı çıkış yasağımın kalkmış olduğunu ancak 4 ay sonra defalarca adliyelere gidip gelerek işleme aldirabildim. Sadece bu mu? Mesela bir gazete beraat etmiş olmama karşın hala lekeleme amacıyla hakaret edebiliyor, dava açıyorum, savcı "FETÖ'cü" demenin hakaret sayılmayacağına karar verebiliyor. Kısacası işin çivisi çıktığı için mağduriyet, beraat sonrası da dört nala devam ediyor.

Sayın Başkan, Sayın Mahkeme

Halbuki Anayasa Mahkemesi ve AİHM kararlarının bağlayıcılığına da çok geniş bir şekilde atıf yaparak beraatime hükmeden Yargıtay 16. Ceza Dairesi'nin kararında benimle ilgili bir paragraf var, Yargıtay Türkiye'nin de taraf olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 41. Maddesine, AİHM'in içtihat olmuş bir kararını hatırlatarak yollama yapıyor, aynen okuyorum: "AİHM'e göre bu, Mahkemenin bir ihlal bulunduğu davalı devletin sadece Sözleşme'nin 41. maddesine göre hükmedilen tazminatı ödeme yükümlülüğünü değil bunun yanında AİHM tarafından bulunan ihlalin ortadan kaldırılması için iç hukukta bireysel ve/veya -gerekiyorsa- genel tedbirler alma ve başvuru yu, Sözleşme ihlal edilmemiş olsaydı bulunacağı duruma mümkün olan en yakın konuma getirecek şekilde ihlalin etkilerini telafi etme yükümlülüğünü de

barındırmaktadır (Del Rio Prada/ İspanya, § 137).” Yargıtay ne diyor? “Sözleşme ihlal edilmiş olsaydı bulunacağı duruma mümkün olan en yakın konuma getirecek şekilde ihlalin etkilerini telafi etme yükümlülüğünü de barındırmaktadır” Ama bunun gereği yapılmıyor. Bunlar, insanları manevi olarak yok etme gayretine girmiş korkunç bir sürecin ürünleri, o nedenle de o planlanmış zulüm bitmiyor. Yoksa anayasalı olduğunu söyleyen bir devlette buraya kadar anlattıklarım ve belgelerini sunduğum olaylar yaşanabilir mi?

Sayın Başkan, Sayın Mahkeme

İzninizle bu anlattıklarımın mecburen 'manevi' tazminat kısmına geçeceğim. Mecburen diyorum çünkü dava bunu gerektiriyor. Ancak şunu söylemek istiyorum, planlı ve programlı insan ömrüne kast eden bu yaşananların tazminatla giderilmesi mümkün değildir. Bu ülkenin her yanına Malraux'nun o muhteşem sözünü asmalı. “Bir hayat hiçbir şeydir ama hiçbir şey bir hayat değildir.” Eğer bir toplum hastalanırsa Hayatlar “hiçbir şey” olur. Ama “hiçbir şey” hayat olmaz. Bana yapılanlar tazmin edilebilir mi? Bu mümkün değil.

Kuru bir teknik değerlendirme sürecinin kapsayamayacağı bir şeyden, bir yaşamdan söz ediyorum. Buradaki herkesi salla sırt götürüp bir hücreye kapatsam, 22 ay yatırsam ne hissederler ne düşünürler, bunun tazmini için nasıl bir değerlendirme yaparlar? Yaşananın içeriği, tazmine mümkün olmayan bir kasıtlı zulümdür.

Yukarıda tazminat davalarıyla amaçlananın ne olduğunu içtihatla belirleyen Yargıtay kararını arz etmiştim: ‘Burada amaçlanan sadece bir nebze olsun rahatlama duygusu vermek; öte yandan da zarar veren yanı da dikkat ve özen göstermek konusunda etkileyecek bir yaptırımla, caydırıcı olabilmektir.’ Benim bir öfkem yok. Burası böyle bir ülke. Sadece kendimi dağa kaldırılmış gibi hissediyorum. Tazminat bunun neresini rahatlatacak. Ama verilecek karar 'caydırıcı' olabilecek mi?

Sayın Başkan, Sayın Mahkeme,

Bu tespiti yaptıktan sonra 'maddi' ve 'manevi' tazminat dökümünü kuru, teknik ve duygudan azade bir şekilde, numaralayıp yapacağım.

Maddi kayıplar denince:

- 1- 2 Yıl maaş ve ek ders ücretleri (Anayasa'nın 19, 26 ve 28 maddeleri ihlal edilerek bir büyük hukuksuzluğun hedefi haline getirildiğim için KHK'lı oldum ve emekli oluncaya kadar da maaş alamadım. Suç işleyen ben değilim ama ağır bir mağduriyete uğrattılan benim)

- 2- EMEKLİLİK VE İKRAMIYE FARKI (Bu kasti zulüm olmasa ders vermeğe devam edecek, emekliliğimi de sorunsuz alacaktım. Emeklilik maaşım da en üst dereceden 38 yıl dört aydan bağlanacaktı. Beraat etmeme rağmen emekliliğimi ancak dava açarak aldım, onu da eksik aldım, maaşım da otuz yıl üzerinden bağlandı. Aynı şeyi tekrarlıyorum, suç işleyen ben değilim ama mağdur edilen benim, böyle bir anayasal düzen olabilir mi?)
- 3- Açık Öğretim için yazdığım ders kitabı (Bu öyle garip bir resmi zulüm dönemi ki Eskişehir Üniversitesi Açık Öğretim Programı bana yıllarca okutulmak gayesiyle özel bir ders kitabı ısmarladı. Kitap 2014 öğretim yılı itibariyle okutulmaya başlandı. KHK ortaya çıkınca bu kitabın okutulmadığı söylendi. Mahkemelik olduk. Bunlar akıl almaz işler. Bir de mahkeme paraları, dava paraları ödüyorum. Yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali.)
- 4- AİLE MAĞDURİYETİ (Lekelenmek, algı operasyonu hedefi haline gelmek, otuz yıldır hocası olduğum üniversiteden atılmak, doğal mesleki hiçbir faaliyetimi sürdürmez hale gelmek gibi bir realite karşısında ailemin bunca yıl geçimini, hapishanede kendi yaşamımı idame ettirmem, bunlar nasıl tazmin edilecek? Söylerken ve sorarken ben utanıyorum, bu neyin hesabı acaba?)
- 5- YAZI, KİTAP, KONFERANS, TV-KÖŞE YAZARLIĞI, TELEVİZYON PROGRAMCILIĞI KİTAP YAZMAK (Bir üniversite hocası, bir yazar ve bir düşünce insanının hayat faaliyeti bellidir. Ben hep o çerçevede ömür sürdürdüm. Otuz bin öğrenci yetiştirmem de binlerce yazı yazmam da kırk kitap yayınlamam da onca konferans da bu bağlamın doğal sonucudur. 2016 yılındaki devletin kasti faulü bunu tümünden engelledi. Tüm gelirlerim sıfırlandı. Ne ders ne yazı ne kitap ne konferans...)
- 6- YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ ANTLAŞMASI-KKTC (Aslında yok edilmek istenen bir hayatın tüm mağduriyetlerini kaleme dökmek imkânsız. Bunlar kısa hatırlatmalar. Hesaplı bir planın hedefi olmadan önce KKTC'de Devlet Okulu ile ders anlaşması yapmıştım. Örneğin, maddi kayıplar sayılırken aklıma gelen bir örnek. O anlaşma, anayasayı kasten yok sayan bir hukuk barbarlığı nedeniyle yok edildi)
- 7- Onca insan da mağdur edildiği için detay kayıplara girmiyorum...Ama inanın bu kayıplar saymakla bitecek gibi değil, bu kısmı burada bu nedenle bitiriyorum. Bu hukuksal zulüm o kadar fütursuzca yapıldı ki dünya vicdanı ayağa kalktı. Örneğin 51 Nobel sahibi bizler için bildiri yayınlayıp uyardı, bütün dünya kamuoyundan destek yağdı. Ağır ve acımasız bir eziyete karşı insanlık dayanışması devreye girdi. Bunu hatırlatıyorum çünkü manevi kayıpları sıralamak bu işin en zor ve yakıcı yanı.

Manevi kayıplar denince

- 1- YAŞAMIMDAN 21 AY GİTMESİ
- 2- HAPİSHANE KOŞULLARINDA YAŞATILMAM -KELEPÇELER, CEZAEVİ ARABALARINDA SEYAHAT, VS NEZARETHANELER
- 3- BERAATİM İSTENMESİNE KARŞIN ZORLA GETİRİLME KARARI ALINMASI,
- 4- İTİRAZ İLE ZORLA GETİRMİYİ KALDIRIP DENETİMLİ SERBESTLİK UYGULAMASI İLE HAFTLARCA İMZA MECBURİYETİNE TABİ TUTULMAM
- 5- LEKELENMEME HAKKI -SORUŞTURMA SAVCISININ ALGI OPERASYONLARI
- 6- TOPLUMSAL SAYGINLIK - İTİBAR - HEDEF GÖSTERİLMEK
- 7- SOSYAL KONUM
- 8- ÜNİVERSİTEYE GERİ DÖNEMEMEM
- 9- HAK KAYBI MAĞDURİYETLERİNİN halen devam ediyor olması
- 10- SAVCILARIN BAŞKA BAŞKA İDDİANAMELERİNDE SUÇLUYMUŞUM GİBİ ADIMIN GEÇMESİ
- 11- ALGI OPERASYONU VE SUÇLAMAYA MALZEME YARATMAK ADINA GAZETE MANŞETLERİ, YAZILAR, TELEVİZYON PROGRAMLARINDAKİ AFAKİ SUÇLAMALAR, AĞIR HAKARETLER (-ÜNİFORMASIZ TERÖRİST, FETÖ'CÜ, DARBECİ, VS.-)

Benim dava dosyam, Anayasa Mahkemesi Genel Kurul Kararı haftalarca televizyon tartışma programlarında tartışıldı. Siyasetçisi, akademisyeni, gazetecisi hemen herkes görüş bildirdi. Ben cezaevinde hücremde her gün asılıp kesildiğimi izledim. Avukatıma da, benim yazdıklarıma da ekranlar, gazeteler kapalı idi. Ama ben hukuktan, inanmaktan vazgeçmedim ve beraat ettim. Hangisini söyleyeyim, bunu bir mahkeme olarak değil, empati yaparak düşünmek gerek... En vicdana uyan ve dolayısıyla en hukuksal olanı bu... Suçsuz birini siyasi kararlarla yok etmeye kalkma canavarlığının manevi bedeli olamaz. Hiç olmaz ise yapanları ve yapacak olanları caydırıcı bir karar olsun.

Saygılarımla.

10.09.2020

DAVACI

MEHMET ALTAN